

TRANG THƠ VƯƠNG ĐỨC LỆ

(17 bài)

Thơ Mục

- Vài Hàng Về Tác Giả
- Tình Của Tuổi trẻ
- Bên Dòng Nại Hà
- Đuổi theo
- Bài ở Fairfax Hospital
- Lời ru bên nôi
- Sài Gòn mưa tháng sáu
- Sài Gòn mưa
- Chia vui nỗi ngậm ngùi
- Mộng xuân trôi
- Giọng nói
- Nửa đêm trong bệnh viện Fairfax
- Bàn tay nào vượt mắt
- Phút cuối riêng tư
- Trên giường bệnh ngẫu hứng
- Mai này, một nọ
- Âm Ty
- Yêu nhau

Vương Đức Lệ (1937-2008) tên khai sinh là Lê Đức Vượng, quê ở Hà Đông (Hà Nội), học trung học Chu Văn An, Hà Nội, và sau 1954, tại Sài Gòn, đã theo học Luật khoa và Văn khoa. Năm 1962, ông bắt đầu đi dạy, sau đó làm ký giả cho Việt Nam thông tấn xã, rồi làm Giám đốc Đài Phát thanh Long An (1964-1969). Trong Tết Mậu Thân, ông bị hỏng một mắt, trở về làm Biên tập viên cho Đài Phát thanh Sài Gòn. Năm 1989, ông tham gia nhóm Diễn đàn Tự do (Đoàn Viết Hoạt), bị bắt và bị giam cho tới cuối năm 1995. Ông định cư tại tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ, từ năm 2000, hoạt động với NXB Tủ sách Tiếng quê hương (Uyên Thao), Tổng thư ký Nguyệt san Kỷ nguyên mới - Washington, và viết bài bình luận cho Đài Phát thanh Sài Gòn Houston, Texas.

Tác phẩm:

- *Hoa mười phương*, tuyển tập thơ với 14 tác giả, Sài...

Tình Của Tuổi Trẻ

Vương Đức Lệ (chụp năm 1967)

Đêm vô mặt bay ra từng mảng trắng
Ngày thu gom hảo hức vết chàm xanh.
Mỗi mảnh hồn ta cả ngàn vết rạn
Hững hờ sao? cũ, mới bạn vô tình!

Ôi, dĩ vãng mang đi mùa tuổi dại
Ước mơ thắm quanh quẩn mãi bên ta
Dòng sông xưa, đầu nguồn cạn suối
Vũng biển khơi nằm đợi giải băng hà!

Ta đốt lửa soi đêm dài khuyết sử
Gọi hồn ta tìm những dấu chân muông
Em thơ thẩn bên ngoài hang động cũ
Mở mở in cõi mộng bóng trắng sông.

Vùng núi cũ nghìn xưa cơn địa chấn
Dòng dung nham triền dốc chảy vòng quanh
Ta đứng đó, đời không dung khánh tận
Ô kia em nghìn giọt lệ long lanh.

Người khai quật cả một vùng hoang mạc
Thấy xác ta trong cát bóng im lìm
Đào bật móng trái tim đau cổ tháp
Tỉnh dậy rồi đêm trắng mấy ngàn đêm.

:: Bên Dòng Nại Hà

Bên kia dòng Nại Hà
Là hồn ma bóng quế
Bên này bờ dâu bể
Là từng lớp phế hưng
Ta thấy mọc trên lưng
Trùng trùng gai thổng khổ
Ta nhìn ta đáy mộ

Chỉ thấy trời mênh mông
Thao thức một dòng sông
Nghìn năm nghe sóng vỗ
Ôm trái sầu kim cổ
Suốt đời cùng long đong

Có tiếng ve kêu trở giấc buồn
Bàn chân lưu lạc mộng tha hương
Có ta về với sầu châu thổ
Vô tận em chờ tóc điểm sương

Em tự nghìn xưa lạc bước về
Xuân tình lay tỉnh một hồn mê
Vần thơ khép lại thiên tình sử
Trời đất tương tư bóng nguyệt đề

:: Đuổi theo

Sáng hôm nay
Có một con chim xanh
Rình anh ngoài cửa lớp
Anh thập thò trốn học
Thầy giáo bắt được, quả tang !...

Chiều hôm qua cầm chiếc quạt nan
đuổi theo con bướm vàng
Qua khu vườn nhỏ -
bướm vàng bay mất
Anh không làm sao bắt được
Ở cầu ao Em tắm !

Sáng hôm nay, chiều hôm qua
Đã xa, thật xa
Ngày mai chưa hiện đến
Trong dòng tâm linh
Lãng đãng một màu xanh
Của đuôi con chim rình anh ngoài cửa lớp.

Fairfax Hospital
06-08-06

:: Bài ở Fairfax Hospital

Không dừng lại được

Ta cứ thế trôi đi trôi đi
Những tháng những ngày tan như bọt nước
Đêm đêm nghe biển thẳm thì

Không trở lại chốn này
Người hôm qua ta từng gặp
Người hôm nay ta còn gặp
Nhủ thề mai chẳng còn ai

Ngày tháng có ta ư ?
Mai này còn đâu nữa !
Em về qua cửa
Nồng nàn nhớ bóng trăng xưa

Không dừng lại được
Bọt nước cứ tan đi tan đi
Từng tế bào trong ta vữa nát
Em mãi tìm trong mỗi cơn mê !

Virginia 10-8-06

:: Lời ru bên nôi

Mượt mà câu hát ru nôi
Ngọt ngào thay tuổi thơ trôi lụ là
Trầu thơm từ tiếng ru bà
Vòng tay mẹ cũng mặn mà lời ru
Kéo cà kẹo kệt võng đưa
Gió lay bụi chuối nắng trưa hạ vàng
Cây cầu nghiêng tiếng ve ran
Cánh cò bay lả...mơ màng giấc xưa
Tuổi thơ trôi khuất bao giờ
Biển dâu xanh ngắt đôi bờ chiêm bao
Miệng bà thơm ngát môi trầu
Nồng nàn môi mẹ ví dầu, ầu ơ...

:: Sài Gòn mưa tháng sáu

Sài gòn mưa
Sài gòn mưa ... tháng Sáu
Tan học về ướt cả áo Em xanh
Chim lẻ bạn chim mờ cô biếng đậu
Sao Em chưa về nường nấu trái tim anh ?

:: Sài Gòn mưa

Chiều mưa... tháng Sáu
Cành khô vườn cây phượng máu sân trường
Em chưa về !
Lời chim vừa mách bảo
Anh bồi hồi
Yêu sắc áo người thương...

:: Chia vui nỗi ngậm ngùi Quý tặng các bạn đã đến thăm tôi bên giường bệnh

Ai vào cửa tử sinh
Không thấy đường sinh tử ?
Chuỗi thời gian kim cổ
Kết nối tự luân hồi
Nên mỗi chặng đường đôi
Dập vùi bao bão tố
Lần mò vòng khốn khổ
Dò dẫm bước hài nhi
Nằm thao thức canh khuya
Dậy chong đèn đối bóng
Lời mẹ ru gối mỏng
Con thấy mộng vô thường
Chợt níu áo người thương
Màu tà dương nắng quái
Ta thèm quay đầu lại
Ngó trần, dẫu bóng mờ
Ta mong chút tình cờ
Gặp Em ngoài cửa mộ

Trong từng khuôn cửa mở
Em ngỏanh mặt làm ngơ
Ta, kẻ bạc tình xưa

Từ mắt ai cháy bóng
Bao nhiêu tờ lịch mỏng
Chờ ngày tháng năm trôi

Ta ngó sững cuộc đời
Phút giờ kia đáo hạn
Thần khí ta sắp cạn
Máu trong người cũng khô
Hiện từng tuổi ấu thơ
Quên tuổi già sắp vãn
Có Em ngoài đêm trắng
Chia nỗi vui ngậm ngùi

**Cancer Center – Bệnh viện Fairfax
Virginia – 10-8-06**

:: Mộng xuân trôi

Mùa xuân này đâu phải Xuân năm trước
Và Tết này nào phải Tết năm xưa...
Tóc biếc ta đâu ? Sao Em sầu mắt ngọc ?
Tuổi thơ bay, bóng khuất tự bao giờ ?

Xuân già rồi nào phải Xuân còn mướt
Tết quê người nào phải Tết quê cha...
Mộng cũ trôi xa, ta không cầm giữ được
Tuổi thiếu niên bay, đánh mất thật tình cờ !

Mùa Xuân này không phải Xuân năm cũ
Tết năm nay không phải Tết học trò...
Mừng tuổi ta những đồng xu nhỏ
Chữ mờ cam, số trắng cả cơn mơ

Chim di trú đã kéo bầy trở lại
Lũ cây rừng rét mướt đã hồi sinh
Con sóc nhỏ ngu ngơ tìm đôi mầm cỏ dại
Đóa tulip ngày nào đang trời lên, trời lên...

Và Xuân sau người yêu còn ngóng đợi ?
Tết năm sau tôi lỡ hẹn quay về ?

Nhìn xa tít, thời gian chừng vấy gọi
Tôi bàng hoàng tỉnh giấc mộng trôi đi !...

Virginia đầu năm 2007

:: Giọng nói

Tranh Duy Thanh

Có phải Em từ Kinh Bắc
Lúa thơm châu thổ sông Hồng
Ngọt ngào thay hơi quan họ
Đêm ngâm sáng cả trăng rằm
Ngàn năm Thăng Long - Hà Nội
Chân quen băm sáu phố phường
Em còn giữ nguyên giọng nói
Nồng nàn tình tự quê hương...

Có phải Em thuần vị Huế
Dịu dàng môi ấm Thần Kinh
Tiếng chim hót từ đỉnh Ngự
Gót son khuê các nội thành
Tràng Tiền che nghiêng vành nón
Hương giang gợn sóng Nam Bình
Ta vẫn còn nguyên mộng tưởng
Tình riêng ấp ủ riêng mình...

Em từ sông Tiền, sông Hậu
Dạt dào sóng nước Cửu Long
Lòng ta duênh lên biển nhớ
Thương Em yêu cả Sài gòn
Giọng quen phù sa châu thổ
Ngân vang điệu lý đồng bằng
Đêm nằm nghe câu vọng cổ
Quê người bỗng thấy xa xăm...

Ôi giọng ba miền đất nước
Ta nghe mà nhớ mà thương
Theo ta trên đường xuôi ngược
Năm canh thao thức đêm trường
Dẫu đi cùng trời cuối đất
E gì một nắng hai sương
Gọi Em giữa mùa biển động
Phải không Em, mộng bình thường ?

Virginia 3, 2007

:: Nửa đêm trong bệnh viện Fairfax

Mong con, cha mẹ đợi ?
Nhớ Em, ba chị chờ
Và chú em út cũng còn trông anh sao ?
Mong manh chỉ một đường sinh tử
Hai ngã âm dương một lối vào
Gom tất cả tương lai và quá khứ
Mở càn khôn hiện tại đón chiêm bao !
Cũng chỉ là một giấc mê dài
Bàn tay nào đây
Ai lay tôi tỉnh dậy ?

Anh , chị còn đang đợi
Hai em cũng đang chờ ?
Vợ con và các cháu
Bằng hữu tình thân, sơ

:: Bàn tay nào vuốt mắt

Bàn tay nào vuốt mắt tôi
Ngón nào bấm nút châm mồi hỏa thiêu
Trăm năm mộng ước còn nhiều
Trần gian hồ để đủ điều nỉ non ?
Tử sinh nẻo thuộc, đường mòn
Âm dương đôi ngã vuông tròn đó thôi

Bàn tay nào vuốt tóc mắt tôi
Và chân ai bước ngậm ngùi tiễn đưa
Thành phố lạ, căn nhà xưa
Ngày nắng sáng hay chiều mưa tối trời

Đời mai hờ hững cơn vui
Bức chân dung bỗng gượng cười với ai

(Sau một năm vào Inova Fairfax Hospital)

:: Phút cuối riêng tư

Bàn tay nào vuốt mắt tôi đây
Bàn tay nào lay tôi tỉnh dậy
Một sát na nào tôi không ở đây
Một sát na nào tôi ở chân mây

(Riêng tặng linh hồn và thể xác tôi)

:: Trên giường bệnh ngẫu hứng

Tử thần bắt hụt ta lần nữa
Bạn mới mừng chung khóa nỗi vui
Bạn cũ buồn riêng ly rượu phạt
Ôm vai, bá cổ ngẩn ngơ cười !

Đã mấy lần rồi tai giả điếc
Tử thần lay gọi mãi, không nghe !
Bởi còn lưu luyến duyên phàm tục
Mải đợi người xưa lạc bước về

Mai này chạm mặt giờ lâm tử
Nhớ, cũng xin đừng nhận cố nhân !
Đôi ngả âm dương nghìn cách trở
Bấy giờ lộng giả mới thành chân

:: Mai này, mốt nọ

Mai này, mốt nọ không về nữa
Dáng cũ ai tìm Em lối xưa ?
Nồng nàn con mắt tình đưa
Ngọt ngào câu hát người ru ngậm ngùi

Này là cửa riêng tôi thôi nôi ngày đã dựng
Bàn tay nào đóng cửa sắc không ?
Dòng thời gian ngược, xuôi cháy bỏng
Từ lâu rồi trăng mộng đã lâm chung

:: Âm ty

Thôi cứ mặc hồn tôi trôi vào giấc ngủ
Để thấy Em về níu mộng xưa...
Còn không giây đợi phút chờ
Kìa ngày tháng rụng còn hờ hững theo !

Sẽ gặp lại nhau thôi
Bên kia bờ sinh tử
Trong những ngày kỳ giỗ
Hay những đêm rằm xá tội vong nhân

Gặp lại muôn xưa những người quen rất cũ
Tỉ tê tình cố thổ với thiên thu
Trái mật gan phơi chỉ còn dăm xác thú
Chiều tàn phai ướt sũng những cơn mưa

Con chó ngao trong trí nhớ tuổi thơ
Dòng Nại Hà tình cờ năm tháng cũ
Những con sóng cứ chồm lên hung dữ

Xóa những cuộc tình đã qua
Xác những người tình đã qua
Còn một Orphé ta
Và Em, Eurydice

:: Yêu nhau

Tranh Khánh Trường

Cứ yêu nhau như thế
Đừng xích lại gần hơn
Mặc cuộc đời dâu bể
Trời đất kia bão bùng

Cứ yêu nhau như thế
Đừng xích lại gần thêm
Mặc đường xa vạn lý
Ngày dài thương nhớ đêm

Cứ yêu nhau như thế
Đừng xích lại gần bên
Mặc cho đầu gối lệ
Ru tim sầu ngủ yên

Cứ yêu nhau như thế
Đừng say tình vợ chồng
Mặc phòng riêng bóng lẻ
Nến thấp với đèn chong

Cứ yêu nhau như thế
Đừng trao nhau môi hôn
Mặc mưa nguồn chớp bể
Trăng xế tận đầu non.

Vương Đức Lệ

Nhà văn Hoàng Xuân Trường gửi

Nguồn: http://www.hocxa.com/VanHoc/TacGia-1/VuongDucLe_TrangTho.php

www.vietnamvanhien.org

